

kuleret Sum, men det er det Beløb, som af Regeringen blev beregnet forud for Forelæggelsen her i Rigsdagen. Ændringsforslag under Nr. 2 er kun af formel Karakter, det angaar Tittelen. Jeg skal saaledes paa ny anbefale denne Sag saavel til Ministeren som til Udvalget og ærede Medlemmer her i Salen. Jeg tror ikke, der er nogen, som har noget imod selve Sagens Fremme, og jeg tror heller ikke, at Forslaget gaar nogens Interesse for nær.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, der ere stillede i Udvalget, skal jeg sige, at jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem, der sidst talte (P. T. Nielsen). Ogsaa jeg mener, at Bestemmelsen i § 4 er uheldig, og at den kan drage uoverskuelige Følger efter sig. Hvad selve Forslaget angaar, har jeg før udtalt mig om det meget tiltalende i det, og jeg vil være med til at overveje denne Sag nøje, men dersom min Ændring ikke bliver vedtagen, kan jeg ikke stemme for den. Dermed skal jeg paa ny anbefale Ændringsforslaget til velvillig Modtagelse.

Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Som allerede ved første Behandling udtalt, er det min Opfattelse, at Lovgivningsmagten skylder at indfri det Løfte, som i sin Tid blev givet angaaende et Baneanlæg fra Skive til Videbæk, og at Beboerne i den Egn fremdeles nære Haab om at faa denne Bane, er ganske naturligt, da der derved vil skabes gode Betingelser for disse Menneskers fremtidige Livsvilkkaar, ligesom der ogsaa vil kunne skabes store Værdier derved. Vi vide jo alle, at det betyder overordentlig meget for en Egn at have en god Forbindelse med Omverdenen, og især vilde det have stor Betydning for Udnyttelsen af de store Moser, som findes i de paagældende Egne. Det af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 3die Valgkreds (Mølgaard-Nielsen) og mig stillede Ændringsforslag angaar saaledes et i høj Grad produktivt Foretagende, der absolut bør vedtages, naar der nu er Tale om nye Trafikanlæg, hvorfor jeg tillader mig at anbefale dette Ændringsforslag til Vedtagelse i dette Ting.

Wulff: Jeg ønsker at tage Ordet som Stiller af Ændringsforslag Nr. 2 til § 3 af dette Lovforslag. Jeg maa maaske som Indledning have Lov til at sige et Par Ord om min Stilling til Sagen i Almindelighed, idet jeg minder om, at jeg stod ikke saa lidt kritisk overfor dette Lovforslag, da det var til første Behand-

ling her i Tinget. Denne kritiske Stilling har jeg indtaget ogsaa i Udvalget og har dels selv, dels ved at støtte andre, søgt at skaffe Underretning om det Punkt, som forekommer mig afgørende: hvorvidt dette kunde siges at være et rentabelt Foretagende eller ikke kan siges at være det, idet jeg paa nærværende Tidspunkt under de nuværende finansielle Forhold ikke vilde kunne gaa med til et Anlæg, hvis Forretning laa langt ud i Fremtiden, eller som paadrog Statskassen Tab, Forpligtelser, som ikke kunde dækkes ved Driften. Det er imidlertid, trods al Kritik og trods Rettelser i Opstillingen af Beregningerne for dette Foretagende, ikke lykkedes mig at komme til noget andet Resultat, end at det virkelig forholder sig saadan, og at det er en ædruelig Beregning, at dette Lovforslag vil medføre en Forrentning af ca. 6 pCt. af den Kapital, som foreslaas anvendt dertil, at det altsaa i Virkeligheden er et saadant Foretagende, som enhver privat Forretning vilde anse sig forpligtet til at iværksætte, fordi det vil være en Vinding for Statskassen, en Forbedring af Status, ikke en Forringelse. Derfor er jeg gaaet med til Forslaget, ønsker det fremmet og kan anbefale dets Fremme.

Jeg har saa stillet et Ændringsforslag ogsaa i Overensstemmelse med Ytringer af mig ved første Behandling om, at sidste Punktum i § 3 — Bestemmelsen om, at der kan tilstaas Toldfrihed for Materialier, der anvendes ved Broanlægget — skulde gaa ud. Jeg har motiveret den Gang, hvorfor jeg mente det, og skal ikke gentage den Motivering. Imidlertid støder Forslagets Gennemførelse paa den Vanskelighed, at der, i alt Fald hvis jeg er rigtig underrettet, er givet Tilsagn med Hensyn til dem, som have indgivet Tilbud, som ville gøre det nødvendigt i alt Fald at ændre det, gøre det ønskeligt, at det ikke vedtages i den Form, det har. Paa den anden Side er der opnaaet i Realiteten, at det tilsigtede naas, at der sikres danske Arbejdere den fortrinnsvis Adgang under dette Foretagende, som med Rimelighed kan forlanges. Nu forholder det sig saaledes, at den ærede Minister udtalte sig før paa en Maade, jeg kun kan være tilfreds med, idet Ministeren gav mig Ret i, at det er en underlig Ting — en Anomali, som Ministeren sagde —, at Staten vil fritage sig selv for de Forpligtelser, den paa lægger sine Borgere, Forpligtelsen til at betale Told af de og de bestemte Genstande, og Ministeren udtalte tillige, at det var noget, man kunde tage under nærmere